

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annettua lakia.

Esityksessä ehdotetaan vahvistettavaksi vuoden 2026 työttömyysvakuutusmaksut.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,89 prosenttia palkasta ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksu 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,23 prosenttia palkasta. Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,39 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu 0,31 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,31 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen määrästä palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittä-vältä osalta 0,72 prosenttia palkasta. Yliopiston työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,79 prosenttia palkasta.

Omavastuumaksun palkkasummarajoja ehdotetaan muutettaviksi siten, että täysimääräinen omavastuumaksu perittäisiin yrityksiltä, joiden palkkasumma olisi vähintään 40 152 000 euroa. Omavastuumaksua ei perittäisi yrityksiltä, joiden palkkasumma olisi enintään 2 509 500 euroa.

Muutosturvamaksun maksuvelvollisuuteen liittyviä palkkasummarajoja ehdotetaan tarkistettaviksi vastaamaan vuoden 2025 palkkakerrointa. Täysi muutosturvamaksu vuodelle 2026 säilyisi ennallaan.

Esitys liittyy valtion vuoden 2026 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1.1.2026.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
PERUSTELUT	3
1 Asian tausta ja valmistelu	3
1.1 Tausta	3
2 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	6
2.1 Keskeiset ehdotukset	6
2.2 Pääasialliset vaikutukset	7
3 Asian valmistelu	8
4 Säännöskohtaiset perustelut	9
4.1 Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta	9
5 Voimaantulo	10
6 Suhde muihin esityksiin	10
LAKIEHDOTUS	11
Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	11
LIITE	13
RINNAKKAISTEKSTI	13
Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta	13

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Työttömyysturvan rahoitus

Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998), jäljempänä rahoituslaki, mukaan työttömyysturvan rahoituksesta vastaavat valtio ja kunnat valtionosuudella ja ansiopäivärahan saajan kotikunnan rahoitusosuudella, työnantajat ja palkansaajat pakollisilla työttömyysvakuutusmaksuilla sekä työttömyyskassat jäsenmaksuilla. Palkansaajien ja työnantajien työttömyysvakuutusmaksut tilitetään Työllisyysrahastoon, joka vastaa työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavista osuuksista ja etuuksista. Työttömyyskassojen maksamista ansiopäivärahoista valtio kustantaa peruspäivärahaa vastaavan osuuden. Valtio ei osallistu lomautusajalta, sääesteen ajalta eikä lisäpäiviltä maksettujen etuuksien rahoitukseen. Työttömyyskassan osuus kustakin ansioon suhteutetusta päivärahasta on 5,5 prosenttia. Työllisyysrahasto vastaa ansiosidonnaisen työttömyysturvan rahoituksesta siltä osin kuin valtio, kunnat ja yksittäiset työttömyyskassat eivät ole siitä vastuussa. Korotetun ansio-osan Työllisyysrahasto rahoittaa kokonaan. Työllisyysrahasto maksaa työttömyyskassoille työttömyyskassalain (603/1984) 26 §:n mukaista hallintokuluosuutta.

Aikuiskoulutustukea ja vuorotteluvapaata koskevat lait 1276/2000 ja 1305/2002 on kumottu laeilla 274/2024 ja 275/2024, jotka tulivat voimaan 1.6.2024 ja 1.8.2024. Siirtymäsäännöksen perusteella vakuutusmaksutuottoa voidaan edelleen käyttää sellaisen uuden etuuskauden rahoittamiseen, jossa oikeus etuuteen on alkanut ennen rahoituslain muutosten voimaantuloa. Aikuiskoulutustukea ja vuorottelukorvausta koskevia muutoksenhakuja voi olla vireillä, joten on mahdollista, että etuuksia tulee maksuun vielä vuonna 2026.

Työllisyysrahasto vastaa myös työntekijän eläkelain (395/2006) 182 §:ssä tarkoitetun vakuutusmaksun suorittamisesta Eläketurvakeskukselle ja valtion eläkerahastosta annetun lain (1297/2006) 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun maksun suorittamisesta valtion eläkerahastolle työttömyys- ja koulutusajalta sekä palkkaturvalain (866/1998) 31 §:n ja merimiesten palkkaturvalain (1108/2000) 29 §:n mukaisen määrän suorittamisesta. Rahoituslain 23 §:n mukaan Työllisyysrahasto tilittää Kansaneläkelaitokselle palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kertymästä työttömyysturvan peruspäivärahan rahoitukseen määrän, joka keskimäärin vastaa työttömyyskassoihin kuulumattomien palkansaajien osuutta työttömyysvakuutusmaksuista kertyvää määrää. Työllisyysrahaston Kansaneläkelaitokselle tilittämä määrä on kuitenkin enintään peruspäivärahamenon verran.

Työttömyysvakuutusmaksut

Työllisyysrahaston menot rahoitetaan työttömyysvakuutusmaksuilla sekä niistä saatavilla sijoitustoiminnan tuotoilla ja tarvittaessa lainanotolla. Rahoituslain 2 §:n mukaan työnantajan on suoritettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu ja perittävä ja suoritettava työntekijän palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu. Työttömyysvakuutusmaksut on määrättävä siten, että rahasto voi suoriutua sen vastattavana olevien työttömyysetuuksien rahoituksesta ja muista lakisääteisistä menoistaan.

Rahoituslain 12 §:n 1 momentin mukaan työnantaja ja lain 15 §:ssä tarkoitettu työntekijä on velvollinen maksamaan työttömyysvakuutusmaksun työntekijän Suomessa tekemästä työstä. Maksuvelvollisuus on myös soveltuvin osin valtion liikelaitoksella.

Rahoituslain 18 §:n 1 momentin mukaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,59 prosenttia palkasta. Lain mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2025 se on 0,20 prosenttia palkasta palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,80 prosenttia palkasta.

Työnantajien ja palkansaajien osuus etuuksien rahoituksesta on rahoituslain 18 §:n 5 momentissa määritelty siten, että työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken pois lukien se muutosturvamenon muutos, joka rahoitetaan muutosturvamaksun yleisellä osalla. Työnantajien ja palkansaajien osuus etuuksien rahoituksesta on lisäksi määritelty niin, että palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret ennen työnantajan keskimääräiseen maksuun lisättävää muutosturvamaksun yleistä osaa.

Rahoituslain 18 §:n 5 momentin mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 455 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön sadasosina siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 455 500 euroa.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,30 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,20 prosenttia palkasta. Yrityksen osaomistajan työttömyysvakuutusmaksut on määrättävä siten, että ne vastaavat niiden etuuksien rahoitusta, joihin osaomistajat ovat oikeutettuja. Osaomistajien työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä ei siten oteta huomioon sitä rahoitusosuutta, jonka Työllisyysrahasto maksaa työttömyyskassoille etuuksien rahoitukseen, eikä myöskään eläkkeiden rahoitukseen Valtiokonttorille maksettavaa määrää. Sen sijaan yksityisten alojen eläkejärjestelmään tilitettävä niin kutsuttu ETK-maksu sisältyy maksun perusteeseen, ja muodostaa siitä suurimman osan. Muita maksun perusteen eriä ovat palkkaturvaan, peruspäivärahaan ja hallintokuluihin kohdistuvat osuudet.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 2025 0,20 prosenttia palkasta palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,43 prosenttia palkasta.

Yliopistoille on vuoden 2012 alusta voimaan tulleella lainmuutoksella (1332/2011) säädetty oma työttömyysvakuutusmaksunsa. Sitä koskevan hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta (HE 87/2011 vp) mukaan yliopiston työttömyysvakuutusmaksua on esitetty yleistä työttömyysvakuutusmaksua alhaisemmaksi, koska yliopistolain voimaannpanosta annetun lain (559/2009) 11 §:n mukaan ennen vuotta 1980 syntyneet työntekijät jäävät valtion eläketurvan piiriin eikä heidän osaltaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksua käytetä työttömyysajalta kertyvän eläkkeen rahoitukseen. Yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,20 prosenttia palkasta palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,49 prosenttia palkasta.

Rahoituslain 18 §:n 6 momentin mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun maksuprosentit vahvistetaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Työllisyysrahaston tulee tehdä seuraavan vuoden maksuja koskeva esitys sosiaali- ja terveysministeriölle elokuun loppuun mennessä.

Omapastuumaksu

Työttömyysturvan omapastuumaksun on velvollinen maksamaan työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 455 500 euroa.

Maksuvelvollisuus syntyy, jos työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain (1290/2002) mukaisiin lisäpäiviin tai jos henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuvan 62 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 65 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 64 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

Työnantaja ei ole velvollinen maksamaan omapastuumaksua, jos työsuhte on päättynyt ennen kuin henkilö on täyttänyt 56 vuotta, työsuhte on kestänyt alle kolme vuotta, työsuhte on irtisanottu työsopimuslain (55/2001) 7 luvun 2 §:n perusteella tai purettu työsopimuslain 8 luvun 1 §:n perusteella työntekijästä johtuvasta muusta kuin terveydellisestä syystä, työntekijä on työsuhteen päättämisen jälkeen täyttänyt uudelleen työttömyysturvalain mukaisen työssäoloehdon muun kuin alun perin irtisanoneen työnantajan palveluksessa, työntekijä on omasta aloitteestaan ja ilman työnantajan myötävaikutusta irtisanoutunut tai työntekijä on syntynyt vuonna 1965 tai sen jälkeen.

Omapastuumaksun perusteena on se etuusmenoa vastaava määrä, joka irtisanotulle tai lomautetulle työntekijälle tulisi ansiopäivärahan suuruisena maksettavaksi siitä lukien, kun hänen oikeutensa lisäpäiviin alkaa, siihen saakka, kunnes hän täyttää 65 vuotta, kuitenkin vähintään yhden vuoden etuusmenoa vastaava määrä.

Jos päivärahaoikeus on alkanut 62 vuoden iän täyttämisen jälkeen, omapastuumaksun perusteena on se ansiopäivärahan suuruista etuusmenoa vastaava määrä, jolta ajalta irtisanotulle työntekijälle on maksettu työttömyysetuutta työsuhteen päättymisestä siihen saakka, kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Täysimääräinen omapastuumaksu on 90 prosenttia omapastuumaksun perusteena olevasta etuusmenosta. Täysimääräinen omapastuumaksu peritään, jos yrityksen palkkasumma on vähintään 39 288 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omapastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omapastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 455 500 euroa.

Omapastuumaksu peritään lisäpäiväoikeuden alkaessa tai irtisanotun työntekijän täytettyä 65 vuotta.

Muutosturvamaksu

Muutosturvakoulutuksesta ja muutosturvarahasta muodostuva muutosturva rahoitetaan muutosturvamaksulla, joka muodostuu irtisanovan työnantajan osasta ja työnantajien työttömyysvakuutusmaksuun sisältyvästä yhteisestä osasta. Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu peritään irtisanomisen yhteydessä. Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun määrä perustuu Kansaneläkelaitoksen tai työttömyyskassan maksamaan muutosturvarahaan. Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun määrä on työntekijälle maksettavan muutosturvarahan määrä kerrottuna luvulla 0–2,2 riippuen työnantajan

palkkasummasta. Kertoimen tarkistamisesta säädetään lain 18 §:n 6 momentissa. Maksua ei kuitenkaan peritä, jos työnantajan palkkasumma on vähemmän kuin 2 455 500 euroa vuodessa (vuonna 2025). Jos työnantajan palkkasumma on 2 455 500 euroa vuodessa, maksu on 0 euroa, ja tämän jälkeen maksu kasvaa lineaarisesti ja on täysimääräinen, kun palkkasumma on vuodessa 39 288 000 euroa tai enemmän. Palkkasummarajat vastaavat omavastuumaksussa noudatettavia palkkasummarajoja, ja niitä tarkistetaan vuosittain palkkakertoimen muutosta vastaavasti.

Työllisyysrahasto vastaa irtisanovan työnantajan osan perimisestä työnantajilta. Tätä varten se saa työttömyyskassalta tai Kansaneläkelaitokselta tiedon muutosturvarahan maksamisesta. Työttömyyskassa ja Kansaneläkelaitos ilmoittavat Työllisyysrahastolle myös siitä, jos muutosturvarahan muut ehdot täyttävän henkilön muutosturvaraha evätään esimerkiksi siksi, että irtisanottu henkilö ei ole ilmoittautunut määräajassa työnhakijaksi työvoimaviranomaisessa. Tällöin Työllisyysrahasto määrittelee muutosturvarahan määrän ja perii irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun sen mukaan. Työnantajien yhteinen osa määritetään niin, että sillä pystytään kattamaan se osa muutosturvasta syntyvästä menosta, jota ei rahoiteta irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun tuotolla.

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten sekä työ- ja elinkeinotoimistojen kehittämis- ja hallintokeskuksen (KEHA-keskus) on annettava Työllisyysrahastolle salassapitosäännösten ja muiden tiedon luovuttamista koskevien rajoitusten estämättä huhtikuun ja lokakuun loppuun mennessä tiedot muutosturvalausunnoista.

Työttömyyskassojen rahoitus

Julkisten työvoimapalveluiden järjestämisvastuu siirrettiin 1.1.2025 alkaen valtion työ- ja elinkeinotoimistoilta kunnille ja kuntien muodostamille työllisyysalueille. Samalla työttömyyssetuuksien rahoitusta muutettiin siten, että ansiopäivärahan perusosa rahoitetaan nykyisin valtionosuudella ja ansiopäivärahan saajan kotikunnan rahoitusosuudella. Aiemmin ansiopäivärahan perusosa rahoitettiin pelkästään valtionosuudella.

Palkansaajan ansiopäiväraha rahoitetaan valtionosuudella ja ansiopäivärahan saajan kotikunnan rahoitusosuudella, Työllisyysrahaston osuudella ja työttömyyskassan rahoitusosuudella. Ansiopäivärahan perusosan rahoitukseen perittävä kuntien rahoitusosuus laskutetaan kunnilta Kansaneläkelaitoksen toimesta, ja Kansaneläkelaitos tilittää kertyvät kuntien ansiopäivärahan perusosaan kohdistettavat varat Työllisyysrahastolle. Työttömyyskassojen rooli kuntien rahoitusosuuden perinnässä on luovuttaa Kansaneläkelaitokselle sen tarvitsemat ansiopäivärahamenoja koskevat tiedot. Työttömyyskassat saavat Työllisyysrahastolta ansiopäivärahamenon rahoittamiseen tarvittavat varat siltä osin kuin valtio, ansiopäivärahan saajan kotikunta ja yksittäiset työttömyyskassat eivät ole siitä vastuussa.

2 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

2.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan vahvistettavaksi vuoden 2026 työttömyysvakuutusmaksujen määrät. Työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitetaan työttömyysturvamenoja ja maksut on vahvistettava siten, että Työllisyysrahasto voi suoriutua sen vastattavana olevien maksuosuuksien siirroista.

Työttömyysvakuutusmaksujen määrää ehdotetaan korotettavaksi. Ehdotus perustuu ennusteeseen talouden ja työllisyyden kehityksestä.

Palkansaajan maksu olisi 0,89 prosenttia ja työnantajan maksu 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,23 prosenttia. Työnantajan keskimääräinen maksu olisi arviolta 0,92 prosenttia palkasta, josta 0,02 prosenttiyksikköä kohdistuisi muutosturvan rahoitukseen. Ehdotetuilla työttömyysvakuutusmaksuilla Työllisyysrahasto arvioi oman talousennusteensa perusteella tuloksensa olevan noin 5 miljoonaa euroa ylijäämäinen vuonna 2026. Rahaston suhdannepuskurin määrä olisi silloin noin 533 miljoonaa euroa vuoden 2026 lopussa. Suhdannepuskurin enimmäiskoko olisi noin 1 296 miljoonaa euroa.

Vastaava suhteellinen muutos ehdotetaan tehtäväksi myös yrityksen osaomistajien, valtion liikelaitosten ja yliopistojen työttömyysvakuutusmaksujen määriin. Yliopistojen työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,79 prosenttia palkasta. Yrityksen osaomistajan palkansaajan maksu olisi 0,39 prosenttiyksikköä ja työnantajan maksu 0,31 prosenttia palkasta. Valtion liikelaitoksen maksu olisi 0,31 prosenttia palkasta palkkasummaan 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,72 prosenttia.

Esityksessä ehdotetaan korotettavaksi omavastuumaksussa sovellettavat palkkasummarajat työttömyysvakuutusmaksun palkkasummarajaa vastaavasti vuoden 2025 palkkakertoimella. Täysimääräinen omavastuumaksu perittäisiin, jos yrityksen palkkasumma olisi vähintään 40 152 000 euroa. Jos palkkasumma olisi tätä pienempi, omavastuumaksu alenisi lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei perittäisi, jos palkkasumma olisi enintään 2 509 500 euroa.

Täytenä muutosturvamaksukertoimena vuodelle 2026 pidettäisiin 2,2.

Muutosturvamaksun maksuvelvollisuuteen liittyviä palkkasummarajoja ehdotetaan tarkistettaviksi vastaamaan vuoden 2025 palkkakerrointa.

2.2 Pääasialliset vaikutukset

Työttömyysvakuutusmaksut

Työllisyysrahaston valtiovarainministeriön talousennusteilla tekemän arvion mukaan Työllisyysrahaston alijäämän arvioidaan olevan 40 miljoonaa euroa vuonna 2026. Tänä vuonna tuloksen arvioidaan olevan noin 749 miljoonaa euroa alijäämäinen. Kun suhdannepuskurissa arvioidaan olevan varoja vuoden 2025 lopussa 523 miljoonaa euroa, arvioidaan puskurissa olevan vuoden 2026 lopussa varoja 483 miljoonaa euroa valtiovarainministeriön ennusteen mukaan.

Alla olevassa taulukossa on valtiovarainministeriön ja Työllisyysrahaston talousennusteilla tehtyt arviot Työllisyysrahaston tuloksesta ja suhdannepuskurin koosta vuodelle 2026. Lisäksi taulukossa on riskiskenaario, joka on tehty 9,8 %:n työttömyysasteella vuodelle 2025 ja 10,5 %:n työttömyysasteella vuodelle 2026.

Taulukko 1. Arvio vuoden 2026 Työllisyysrahaston tuloksesta ja suhdannepuskurin koosta eri talousennusteilla.

	Arvio kauden tuloksesta (milj. euroa)	Arvio suhdannepuskurin koosta (milj. euroa)	Arvio työttömyysasteesta

Valtiovarainministeriön talousennuste	-40	483	8,8 %
Työllisyysrahaston talousennuste	5	533	8,9 %
Riskiskenaario	-701	-472	10,5 %

Työllisyysrahasto arvioi työnantajan maksuja kertyvän 924 miljoonaa euroa (586 miljoonaa euroa vuonna 2025) ja palkansaajan maksuja noin 963 miljoonaa euroa (616 miljoonaa euroa vuonna 2025).

Työttömyysvakuutusmaksu on sekä työnantajan että palkansaajan verotuksessa vähennettävä meno. Tässä esityksessä ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän ansiotuloveroja yhteensä noin 129 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 97 miljoonaa euroa, kuntien osuus on 25 miljoonaa euroa, seurakuntien osuus on 3 miljoonaa euroa ja Kansaneläkelaitoksen osuus on 4 miljoonaa euroa. Lisäksi ehdotettujen muutosten arvioidaan vähentävän yhteisöverotuloja yhteensä 53 miljoonalla eurolla, josta valtion osuus on 41 miljoonaa euroa ja kuntien osuus on 12 miljoonaa euroa.

Palkansaajamaksun tuotosta tilitetään Kansaneläkelaitokselle peruspäivärahojen rahoitukseen osa, joka vastaa kassaan kuulumattomien osuutta palkansaajamaksun tuotosta. Ehdotetulla maksulla peruspäivärahojen rahoitukseen tilitetään vuonna 2026 arviolta 145 miljoonaa euroa. Tilitys kasvaa vuoden 2025 arvioidusta 94 miljoonasta eurosta, koska palkansaajien vakuutusmaksujen korottaminen johtaa tilityksen perusteena olevan palkansaajan vakuutusmaksutuoton suurenemiseen. Tilityksen kasvu pienentää valtion rahoitusosuutta peruspäivärahan kustannuksista.

Alla olevasta taulukosta voidaan nähdä työttömyysvakuutusmaksujen tason muutokset vuosina 2020—2025. Lisäksi taulukkoon on lisätty Työllisyysrahaston suhdannepuskurin koon muutokset vuosina 2020—2025.

Taulukko 2. Työttömyysvakuutusmaksujen tason ja suhdannepuskurin koon muutokset.

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Ehdotus vuodelle 2026
Työttömyysvakuutus maksut (%)							
• palkansaaja	1,25	1,40	1,50	1,50	0,79	0,59	0,89
• työnantaja							
- alempi maksu	0,45	0,50	0,50	0,52	0,27	0,20	0,31
- ylempi maksu	1,70	1,90	2,05	2,06	1,07	0,80	1,23
- keskimääräinen maksu	1,25	1,42	1,51	1,54	0,82	0,61*	0,92*
• yhteensä	2,50	2,82	3,01	3,04	1,61	1,20	1,81
Suhdannepuskurin koko (miljoonaa euroa)	1 045	633	258	2 021	272	523**	483**

* Työnantajan keskimääräinen maksu perustuu tilastojen pohjalta tehtyyn laskennalliseen arvioon ja voi poiketa hieman palkansaajien maksusta. Keskimääräisen maksun toteuma voi myös poiketa hieman arviosta, sillä eri maksuluokkiin kuuluvien työnantajien palkkasummien suhteet vaihtelevat hieman vuositasona.

** Valtiovarainministeriön talousennusteen mukainen arvio.

3 Asian valmistelu

Rahoituslain 18 §:n 6 momentin mukaan Työllisyysrahaston tulee tehdä seuraavan vuoden maksuja koskeva esitys sosiaali- ja terveysministeriölle elokuun loppuun mennessä.

Esityksessä ehdotetut työttömyysvakuutusmaksut ja muutosturvamaksukerroin ovat Työllisyysrahaston esityksen mukaiset. Valtion liikelaitosten ja yliopistojen työttömyysvakuutusmaksut on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä.

Valmistelun yhteydessä on kuultu valtiovarainministeriötä, Akava ry:tä, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry:tä, Kunta- ja hyvinvointialuetyönantajat KT ry:tä, STTK ry:tä, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry:tä, Suomen Yrittäjät ry:tä, Työllisyysrahastoa, Työttömyyskassojen Yhteisjärjestö ry:tä ja Kansaneläkelaitosta.

4 Säännöskohtaiset perustelut

4.1 Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta

14 a §. *Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu.* Pykälän 2 momentissa säädettyt palkkasummarajat ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan vuonna 2025 sovellettavaa palkkakerrointa.

18 §. *Työttömyysvakuutusmaksujen määrä.* Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi vuoden 2026 työttömyysvakuutusmaksusta ja vuonna 2026 sovellettavista palkkasummarajoista. Palkkasummarajojen tarkistamiskäytäntöä muutettiin lailla 970/2013 siten, että laissa olevat palkkasummat muutetaan vastaamaan edellisen vuoden palkkakerrointa. Vahvistettaessa vuoden 2026 maksuja palkkasummarajaa korotetaan vuonna 2025 sovellettavalla palkkakertoimella.

Työttömyysvakuutusmaksujen määrää ehdotetaan korotettavaksi. Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 olisi 0,89 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,31 prosenttia palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,23 prosenttia. Ehdotetulla työttömyysvakuutusmaksulla Työllisyysrahaston talousennusteen mukaan vuoden 2026 tulos olisi noin 5 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Rahaston suhdannepuskurissa olisi siten vuoden 2026 lopussa varoja noin 533 miljoonaa euroa. Suhdannepuskurin enimmäiskoko olisi noin 1 296 miljoonaa euroa.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi yrityksen osaomistajan palkansaajamaksusta ja yrityksen osaomistajasta maksettavasta työnantajan työttömyysvakuutusmaksusta. Lain 16 §:n mukaan osaomistajien työttömyysvakuutusmaksut on määrättävä siten, että ne vastaavat niiden etuuksien rahoitusta, joihin osaomistajat ovat oikeutettuja. Osaomistajien työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä ei siten oteta huomioon sitä rahoitusosuutta, jonka Työllisyysrahasto maksaa työttömyyskassoille etuuksien rahoitukseen, eikä myöskään eläkkeiden rahoitukseen valtiokonttorille maksettavaa määrää. Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksuksi vuonna 2026 ehdotetaan 0,39 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettavaksi työnantajan työttömyysvakuutusmaksuksi 0,31 prosenttia palkasta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi valtion liikelaitosten työttömyysvakuutusmaksusta. Voimassa olevan lain 12 §:n 2 momentissa säädetään, että

velvollisuus työttömyysvakuutusmaksun maksamiseen on myös valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1062/2010). Maksun määrässä otetaan huomioon Työllisyysrahaston työttömyyskassoille maksamat rahoitusosuudet sekä Työllisyysrahaston hallintokulut. Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksuksi vuonna 2026 ehdotetaan 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,72 prosenttia palkasta.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi yliopistojen työttömyysvakuutusmaksusta. Yliopistolain voimaantulon jälkeen annetun lain (559/2009) 11 §:n mukaan ennen vuotta 1980 syntyneet työntekijät jäävät valtion eläketurvan piiriin. Heidän osaltaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksua ei käytetä työttömyysajalta kertyvän eläkkeen rahoitukseen. Tästä syystä vakuutusperiaatteen mukaisesti yliopistojen maksua esitetään yleistä työttömyysvakuutusmaksua alhaisemmaksi. Yliopistojen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 olisi 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,79 prosenttia palkasta.

Pykälän 5 momentin palkkasummarajoja ehdotetaan korotettaviksi vuonna 2025 sovellettavalla palkkakertoimella.

24 §. Maksuvelvollisuus. Pykälän 1 momentin johtolauseessa mainittu palkkasummaraja muutettaisiin vastaamaan vuonna 2025 sovellettavaa palkkakerrointa.

24 a §. Omavastuumaksun määrä. Pykälän 3 momentissa säädetyt palkkasummarajat ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan vuonna 2025 sovellettavaa palkkakerrointa.

5 Voimaantulo

Lain ehdotetaan tulevan voimaan 1.1.2026.

6 Suhde muihin esityksiin

Esitys liittyy valtion vuoden 2026 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Esityksen kanssa samaan aikaan on eduskunnassa käsittelyssä hallituksen esitys yleistukea koskevaiksi lainsäädännöksi. Esityksessä yhdistettäisiin työmarkkinatuki ja peruspäiväraha työttömän yleistueksi toukokuusta 2026 alkaen. Jatkossa työttömyyskassaan kuulumattomien palkansaajien työttömyysvakuutusmaksun kertymä tilitettäisiin yleistuen rahoitukseen vastaavasti kuin voimassa olevan lain mukaan peruspäivärahaan. Muutos ei aiheuttaisi muutoksia rahoitusosuuksiin.

Ponsi

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 14 a §:n 2 momentti, 18 §:n 1–5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 751/2024, seuraavasti:

14 a §

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun on velvollinen maksamaan Työllisyysrahastolle sellainen 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 509 500 euroa. Täysimääräinen irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu peritään, jos työnantajan palkkasumma on vähintään 40 152 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu alenee lineaarisesti siten, että maksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 509 500 euroa.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,89 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2026 se on 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,23 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,39 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,31 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,31 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,72 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,79 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret ennen työnantajan keskimääräiseen maksuun lisättävää muutosturvamaksun yleistä osaa. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken pois lukien se muutosturvamenon muutos, joka rahoitetaan muutosturvamaksun yleisellä osalla. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 509 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta

maksusta, joka ylittää 2 509 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina.

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 509 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 62 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 65 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 64 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 40 152 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 509 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____ kuuta 20 ____.

Helsingissä 22.9.2025

Pääministeri

Petteri Orpo

Sosiaaliturvaministeri Sanni Grahn-Laasonen

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 14 a §:n 2 momentti, 18 §:n 1–5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 751/2024, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

14 a §

14 a §

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun on velvollinen maksamaan Työllisyysrahastolle sellainen 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 455 500 euroa. Täysimääräinen irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu peritään, jos työnantajan palkkasumma on vähintään 39 288 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu alenee lineaarisesti siten, että maksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 455 500 euroa.

Irtisanovan työnantajan muutosturvamaksun on velvollinen maksamaan Työllisyysrahastolle sellainen 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 509 500 euroa. Täysimääräinen irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu peritään, jos työnantajan palkkasumma on vähintään 40 152 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, irtisanovan työnantajan muutosturvamaksu alenee lineaarisesti siten, että maksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 509 500 euroa.

18 §

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,59 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2025 se on 0,20 prosenttia palkasta

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,89 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2026 se on 0,31 prosenttia palkasta

palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,80 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,30 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,20 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,20 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,43 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2025 on 0,20 prosenttia palkasta palkkasumman 2 455 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,49 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret ennen työnantajan keskimääräiseen maksuun lisättävää muutosturvamaksun yleistä osaa. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken pois lukien se muutosturvamenon muutos, joka rahoitetaan muutosturvamaksun yleisellä osalla. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 455 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 455 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina.

palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 1,23 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,39 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,31 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,31 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,72 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2026 on 0,31 prosenttia palkasta palkkasumman 2 509 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 0,79 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret ennen työnantajan keskimääräiseen maksuun lisättävää muutosturvamaksun yleistä osaa. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken pois lukien se muutosturvamenon muutos, joka rahoitetaan muutosturvamaksun yleisellä osalla. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 509 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 509 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina.

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 455 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 62 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 65 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 64 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 37 392 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 337 000 euroa.

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion kirjanpitoyksikkö ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion kirjanpitoyksikön tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 509 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 62 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 65 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 64 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 40 152 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 509 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .